

පලමුවන කියුවීම

පුද්‍ර, 18:6-9a

සලමොන්ගේ ප්‍රජාව තමැනි පොනේන් ගත් පාඨයකි.

“අපේ සතුරනට දූඩුවම් දීමට ගත් හිය මාරුගයන් ම අප ඔබ වෙත කැඳවා ගත් යේක.”

අපේ පියවරුන්ට ඒ රාත්‍රීය ගැන කළේනියා දන්වන ලදී. එබැවින් තමන් විශ්වාස කළ පොරෝන්දුවල ආකාරය දුවු විට ප්‍රීතියෙන් දෙරෙයය ලබාගත්තේය. ඔහෙ ජනතාවගේ බලාපොරෝන්තුව වූයේ දැහැමයන්ගේ ගැලවීමෙන් සතුරන්ගේ විනාශයන් ය. ඔබ අපේ සතුරන්ට දූඩුවම් දීමට ගත් හිය මාරුගයන් ම අප ඔබ වෙත කැඳවාගැනීමෙන් ඔබ අප මහිමානවින කළ යේක. දැහැම් අයගේ බැහැම්මන් දැරුවේ රහස්‍යන් පඩුරු ඔප්පු කළහ. එබැවින් මේ දිවාමය ගිවිසුමට ඔව්වු එකමතිකව එකඟ වූහ.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්කේනු වේවා.

පිළිතුර කිය

හිතාවලිය 33:1, 12, 18-20, 22

පිළිතුර: සම්ඛාණෝ කෝරා ගත් සෙනග ආසිරි ලද්දේදේ ය.

හිය: දම්මුනි, තීම් තුමන් කෙරේ ප්‍රීති සන්නේෂ වන්න. ප්‍රගංසාව අවිංක අයට හොබනා දෙයකි. සම්දුන් තමන් දෙවියන් කොට සලකන ජාතිය ද දෙවිදුන් සතු උරුමය ලෙස තේරුණු සෙනග ද ආසිරි ලද්දේ ය.

දේව හය ඇත්තෙනි, දේව කරුණව පතන්න; මරණයෙන් ගළවන පිළිස ද දුරුකින් දුරු කොට දිවි රක්නා පිළිස ද එතුමාණෝ දිවැසින් බලන යේක. අපේ තීම් තුමන් කෙරේ විශ්වාසයෙන් බලා සිටියෙමු.

අපේ පිහිට්ත්, පළිහන් එතුමාණෝ ය. සම්දුනි, ඔබ කෙරේ අපේ බලාපොරෝන්තු පිහිටෙවු ලෙස ම ඔහෙ කරුණව අප කෙරෙනි වේ වා!

දෙවන කියුවීම

හොබුව 11:1-2, 8-19

හොබුව වරුන්ට ලියන ලද හසුහන් කොටසකි.

“අඩහම් බලාපොරෝන්තු වූයේ දෙවියන් වහන්සේ ව, සාද නිම කළ තහරයෙකි”

ඇදහිල්ල වනාහි බලාපොරෝන්තු වන දේ පිළිබඳ සහතිකය වේ. අදාශ්‍යමාන දේ පිළිබඳ පැහැදිම ය. තමන්ගේ ඇදහිල්ල තීසා අපේ මූත්‍රන්ම්තේන් දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රීය මනාප වූ න. ඇදහිල්ලෙන්, ආඩහම් කැඳවීම ලැබූ කළ, තමා යන්නේ කොහො ද දී තොදුන, තමාට උරුමයක් ලෙස පසු ව ලැබෙන්නට යන ස්ථානයකට පිටත් ව යන ලෙස කීකරු වී, තීක්ම ගියේ ය. ඇදහිල්ලෙන්, ඔහු විදේශීකයෙකු මෙන් දෙවියන් වහන්සේ පොරෝන්දු වූ දේශයෙහි පදිංචි වී, එම පොරෝන්දුවට පිමිකාරයන් වූ රසාක් සහ ජාකාබ සමග තුබාරම්වල වාසය කෙලේ ය. මන්ද, දෙවියන් වහන්සේ ම, සිය සැලැස්ම අනුව සාද නිම කළ සිව් අත්තිවාරම් ඇති, තගරය ගැන ඔහු බලා සිටියේ ය. ඇදහිල්ලෙන්, සාරා පොරෝන්දුව දුන් තැනැන් වහන්සේ විශ්වාස කටයුතු කෙනෙකු දී පිළිගත් තීසා, තිසි වයස පසු වූව ද පිළිසිදැනීමේ ගක්තිය ලැබූවා ය. එහයින් මළ කෙනෙකු වැනි තැනැත්තෙකුගත් පවා, ගණනින් අහස් තරු මෙන් ද මූහුදු වෙරලේ අසිංහා වැඳි ඇට මෙන් ද වූ විශාල පරපුරක් ඇති විය. (ඇදහිල්ලෙහි පිහිටා සිටි මොවුහු

සියල්ලේ ම මියහිය හ. ඔවුන් පොරොන්දු වූ දේ නොලැබූ නමුත්, ඒවා කළේනියා දැක සතුටින් පිළිගෙන, මිනි පිට තමන් විදේශීන් ද ආගන්තුකයන් ද බව ප්‍රකාශ කළහ. මෙබඳ දේ ප්‍රකාශ කරන අය, තමන්ගේ ම මුළුම්ලක් සොයන බව මැනවින් පැහැදිලි කරති. ඔවුන් තමන් හැරදිමා ආ රට ගැන ම සිත සිතා සිටියහු නම්, පෙරලා එහි යාමට ඔවුන්ට අවස්ථා තිබිණි. එහෙත් ඔවුන් දැන් වඩා උතුම් රටක්, එනම් ස්වර්ධීය රටක් දෙස සිත් යොමු කරති. දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ දෙවිදැනෝ යයි කියනු ලබනවාට උන් වහන්සේ ලේඛා නොවන්නේ උන් වහන්සේ ඔවුන්ට තුවරක් පිළියෙළ කර තිබෙන නිසා ය. ආඛුහම් පරේක්ෂා කරනු ඇතුළු කළ, ඔහු ඇදහිල්ලෙන් රසාක් පුජා කෙලේ ය. “මැබේ විංගය රසාකගෙන් පැවත එන්ගේ ය” යන දේව පොරොන්දුව ආඛුහම් සතුටින් පිළිගත් නමුත්, සිය එකතුතක පුතුයා පුජා තිරීමට සූදානම් ව සිටියේ ය. මළවුන් උන්පාන කිරීමට වුව ද දෙවියන් වහන්සේට හැකි බව ඔහු සිතට ගෙන, එක් විදියකට කියනාන්, ඔහු රසාක් මරණයෙන් තැවත ලබාගත්තේ ය.)

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට සැශේෂ්‍ය වේවා.

සාධකාරය

මත්ව 24:42

ආලේෂ්‍යය! ආලේෂ්‍යය!

‘අවදිව ඉන්න ඔබගේ සම්දානෝ කිනම් දච්චක එන සේක් දැ ඒ මබ නොදැන්නහු ය’යි ස්වාමීන් වහන්සේ වඩාල යොක්.

ආලේෂ්‍යය!

සූදාව සුවිශේෂය

ප්‍රක් 12:32-48

සුවිශේෂක ලුක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙයේය.

“බ ද අවදි ව සිටින්න.”

(“තුඩා රැඳු, බිය නොවන්න, ඔබට රාජ්‍යය දෙන්නට ඔබගේ පියාණන් වහන්සේ සැදී පැහැදි සිටින සේක්. ඔබ සතුදේ විකුණු දන් දෙන්න; නොදිරන පසුම්ලි ද නොපිරිහෙන වස්තු ද ස්වර්ගයෙහි ඔබට සපයාගන්න. එහි දී එවාට සොරු ලං නොවති, කාවේ ද නාස්ති නොකරති. මන්ද, ඔබගේ වස්තුව කොතැන ද, ඔබගේ සිතත් එතැනු ම ය.”) “ඔබගේ ඉග පටි බැඳුගන්න, පහන් ද දැල්වා තබාගන්න. තම ස්වාමීයා සරණ මංගල්‍යයෙන් පසු, පෙරලා අවුන් දෙරට තවිටු කළ වහා ම දැර හරිනු වස් ඔහුගේ රම බල බලා සිටින මනුෂ්‍යයන් හා සමාන ව සිටින්න. ස්වාමීයා එන කළ දැසයන් අවදි ව සිටිනු ඔහු දුවුලාන් ඒ දැසයේ හාගාවන්තයේ ය. ඇත්තෙන් ම මම ඔබට කියම්, ඔහු තමාගේ ඉග පරිය බැඳ ඔවුන් කැමට හිඳුවා ඔවුන්ට උපස්ථාන කරන්නේ ය. ඔහු දේ වන යාමයේ දී හෝ තුන් වන යාමයේ දී හෝ අවුන් එලෙස ම දැකින්නේ තම් ඒ දැසයේ හාගාවන්තයේ ය. එහෙත්, සොරා කොයි පැයේ දී එන්නේ ද ඒ ඒ ගෙදර ස්වාමීයා දන සිටියේ තම්, ඔහු නොතිද හිද, තමාගේ ගෙය බිඳීමට ඉඩ නොදෙන බව දනගන්න. එබැවින් ඔබත් සූදානම් ව සිටින්න. මෙයේ කියන්නේ, ඔබ බලාපොරොන්තු නොවන පැයක දී මනුෂ්‍ය-පුතුයාණන් වඩා නිසා ය.” (එවිට ජේදුර කතා කරමින්, “ස්වාමීති, මේ උපමාව වදුරන්නේ අප උදෙසා ද, තැනැනාන් සියල්ලන් උදෙසා ද”යි උන් වහන්සේගෙන් ඇති ය. එවිට සම්දාන් වහන්සේ මෙයේ පිළිතුර දින් යොක්: “ඉදින් ස්වාමීයා විසින් තම ගෙයේ වැසියන්ට තියම වේලාවට ආහාර කොටස සපයත පිළිස ඔවුන්

කෙලේ පත් කරනු ලබන විශ්වාසී, සිති තුවණ ඇති ගෛඩාකාරය කටයුතු දී? ස්වාමියා ආ කළ යම් දූසයකු සිය සේවයෙහි සිටිනු ඔහු දුටුවෙන් ඒ දූසය භාගුවන්තයෙක් ය. ඒ ස්වාමියා තම් සන්තක සියල්ල කෙරෙහි ඔහු පත් කරන්නේ යයි ඇත්තෙන් ම මම කියමි. එහෙත් ඒ දූසයා, 'මාගේ ස්වාමියාගේ' රම පමාවනු ඇතැයි සිතම් දැසිදසුන්ට පහර දෙන්නටත් කා බි මත් වන්නටත් පටන් ගතහාත්, ඔහු බලාපොරොත්තු තොටත දිනක දී, තොදන්නා පැයක දී ඒ දූසයාගේ ස්වාමියා අවුත් ඔහුට දරුණු ලෙස දැඩිවම් කොට, අව්‍යාපිත්ත් නියම ඉරණම ඔහුටත් නියම කරන්නේ ය. සිය ස්වාමියාගේ අදහස දැනගෙනත්, ඒ අදහස පරිදි කටයුතු සංවිධානය තොකලාඩු ද ශ්‍රීයා තොකලාඩු ද දූසය බොහෝ පහර ලබන්නේ ය. එහෙත් ඒ අදහස තොදන, පහර ලැබේමට නිසි දේ කළ අය ස්වල්ප වශයෙන් පහර ලබන්නේ ය. යමෙකුට බොහෝ දේ දෙන ලද්දේ ද, ඔහුගෙන් බොහෝ දේ බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ; යමෙකුට බොහෝ දේ පවරන ලද්දේ ද, ඔහුගෙන් රටත් වැඩියෙන් බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ.”)

ලබන ඉරුදීන දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.com/> වෙත පිවිසෙන්න.

ශ්‍රීස්ත්‍රති මධ වහන්සේට ප්‍රකාශන වේවා.